

Sygnatura akt VI Ka 675/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 października 2015 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Sędziowie SSO Ewa Trzeja-Wagner (spr.)

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Katarzyna Kajda

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r.

sprawy **T. M. (1) s. M. i B.,**

ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 280§1 kk, art. 278§1 kk

E. K. s. F. i K.,

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonego E. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 kwietnia 2015 r. sygnatura akt IX K 22/11

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z pkt. 6 oparte o art. 63 § 1 kk;
2. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. R. oraz adw. T. M. (2) kwoty po 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmujące 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym odpowiednio oskarżonych: T. M. (1) i E. K.;
4. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża w całości Skarb Państwa, zwalniając oskarżonego E. K. od ponoszenia przypadającej na niego ich części.

Sygn. akt: VI Ka 675/15

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 kwietnia 2015 r. sygn. akt IX K 22/11 apelacje wnieśli oskarżyciel publiczny i obrońca oskarżonego E. K.. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego złożył jedynie obrońca oskarżonego E. K..

Obrońca oskarżonego E. K. zarzucił orzeczeniu:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na stwierdzeniu, że oskarżony E. K. dopuścił się – działając wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) kradzieży kwoty 1500 zł, mimo poważnych wątpliwości w tym względzie wynikających z wyjaśnień oskarżonych, zeznań świadków i zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W oparciu o powyższy zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu apelacji stwierdził, iż w zakresie sformułowanych w niej wnioskach oraz istoty zarzutu jest ona bezzasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Wbrew wywodom apelacji, Sąd I instancji w sposób prawidłowy i pełny przeprowadził postępowanie dowodowe, a zebrany materiał dowodowy poddał wnikliwej ocenie dochodząc w konsekwencji do trafnych i logicznych wniosków. Sąd merytoryczny dokonując analizy poszczególnych dowodów nie przekroczył ram ich swobodnej oceny i nie popełnił w toku procesu uchybień tego rodzaju, że mogłyby one skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku. Przedstawiony w uzasadnieniu wyroku tok rozumowania i wnioskowania Sądu I instancji jest prawidłowy i zasługuje na akceptację. Ponadto zaprezentowana w pisemnych motywach wyroku ocena zgromadzonego materiału dowodowego uwzględnia wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego i tym samym pozbawiona jest cech dowolności. Uzasadnienie wyroku czyni zadość ustawowym wymogom określonym w art. 424 k.p.k. Sąd Rejonowy wskazał na jakich oparł się dowodach, dlaczego dał im wiarę i należycie wytłumaczył przyjętą kwalifikację prawną.

Sąd Odwoławczy nie znalazł najmniejszych podstaw do odmiennej aniżeli Sąd I instancji oceny przeprowadzonych na rozprawie dowodów ani też do zakwestionowania poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych.

W szczegółowym uzasadnieniu Sąd I instancji należycie i przekonująco wskazał, dlaczego dał wiarę zeznaniom naocznego świadka D. S., a odmówił jej wyjaśnieniom oskarżonego E. K. w zakresie ilości zabranych pieniędzy i nie sposób zarzucić Sądowi, że jego wywody dotknięte są brakiem logiki czy konsekwencji.

Nietrafnie obrońca wywodzi, że Sąd I instancji bezpodstawnie przyjął, że przedmiotem zaboru była kwota 1500 złotych, a nie kwota około 400 złotych. Wywody obrońcy zawarte w apelacji zmierzają do tego by określić kwotę zabranych pieniędzy na mniej niż 437,50 złotych tak by uznać czyn przypisany oskarżonemu za wykroczenie. Jednakże argumenty zawarte w apelacji nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w sposób bardzo precyzyjny rozeznał całość materiału dowodowego w zakresie dotyczącym ilości zabranych przez oskarżonych pieniędzy. Szczegółowo odniósł się do treści złożonych przez D. S. i W. S. zeznań i uzasadnił powody dla których uznał je za wiarygodne. Pokrzywdzony pierwotnie podał, że ze stołu zabrano mu 15.000 złotych, jednakże w toku kolejnych czynności sprostował tę informację i zeznał, że zabrano mu 1500 złotych. Relacja pokrzywdzonego została potwierdzona przez D. S.. Będąc przesłuchiwana przed Sądem zeznała, iż sama nie liczyła tych pieniędzy jednakże pokrzywdzony powiedział jej, że znajdowała się tam kwota 1500 złotych. Świadek widziała banknoty 200 złotych i 100 złotych, z jej wiedzy wynikało, że pokrzywdzony pobrał pieniądze ponieważ następnego dnia miał robić opłaty. D. S. zeznała, że S. podjął z banku kwotę 3000 lub 4000 złotych. Po przesłuchaniu na Policji rozmawiała z S., który powiedział jej, że znajdowała się tam kwota 1500 złotych a nie kwota 15.000 złotych, a składając zeznania się przejęczył. (k. 332) Sąd Rejonowy szczegółowo odniósł się do zeznań tych świadków jak i zawarł rozważania dotyczące gospodarowania pieniędzmi przez pokrzywdzonego a tok rozumowania jest prawidłowy

i zasługuje na aprobatę Sądu odwoławczego. Na podkreślenie zasługuje okoliczność, iż wyjaśnienia oskarżonych w zakresie ilości zabranych pieniędzy nie były spójne i konsekwentne.

W sprawie niniejszej Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny dowodów, a zatem brak jest podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych na etapie instancji odwoławczej.

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zawiera argumentów, które mogłyby podważyć trafność rozumowania Sądu Rejonowego. Sprowadza się one właściwie wyłącznie do negacji oceny dowodów dokonanej przez Sąd Orzekający, przy czym nie wykazuje skarżący czym uchybił ów Sąd w przeprowadzonej ocenie, w wyprowadzonych wnioskach kryteriom logicznego rozumowania i zdrowemu rozsądkowi.

Prawidłowa jest też przyjęta przez Sąd I instancji kwalifikacja prawna przypisanego przestępstwa.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił też i należycie ocenił stopień społecznej szkodliwości. Wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, jakie po jego stronie występują, a także kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k., co jasno wynika z uzasadnienia wyroku, zaś argumenty tam przedstawione w pełni zasługują na uwzględnienie. Zasadniczą okolicznością obciążającą było: działanie w warunkach powrotu do przestępstwa.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji na mocy przepisów powołanych w części dyspozytywnej wyroku, orzeczono jak na wstępie.